

Dosarul nr. 2ra-544/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. O. Parfeni)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Pahopol, I. Dutca, O. Cojocaru)

ÎNCHEIERE

14 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Dumitru Mardari

Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Veronica Zapolschi (Cristea)

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Veronicăi Zapolschi (Cristea) împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Cereale Căinari” cu privire la încasarea salariului, a compensației pentru reținerea salariului, a prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 17 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Cereale Căinari” și modificată hotărârea din 3 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru

constată:

La 16 august 2019, Veronica Zapolschi a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Cereale Căinari” cu privire la încasarea salariului, a compensației pentru reținerea salariului, a prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că a fost angajată în calitate de contabil-șef la SRL „Cereale Căinari” în temeiul contractului individual de muncă nr. 02/17 din 2 mai 2017, iar la 30 septembrie 2018 au încetat relațiile de muncă.

A comunicat că pentru perioada februarie 2018 - septembrie 2018, angajatorul a acumulat o datorie la salariul neachitat în mărime de 54 000,48 de lei, fapt confirmat prin fișa contului nr. 531.1 pentru anul 2018, fișa personală a salariatului pentru anul 2018 și nota de informare IALS14 din 25 ianuarie 2019.

A menționat reclamanta că de mai multe ori, atât verbal, cât și telefonic s-a adresat către SRL „Cereale Căinari” să-i achite salariul, însă fără succes.

Drept urmare, la 5 iulie 2019, a expediat în adresa pârâtului o somație, recepționată de ultimul la 12 iulie 2019, dar cu regret, până în prezent, angajatorul nu și-a onorat obligațiile sale privind achitarea salariului.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor Codului civil, art. 143, 329, 330, 354, 355 Codul muncii, art. 166, 167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea din contul SRL „Cereale Căinari” în beneficiul ei a salariului neachitat în sumă de 54 000,48 de lei, a compensației pentru reținerea salariului în sumă de 62 349,68 de lei, a prejudiciului moral în sumă de 10 000 de lei și cheltuielile de judecată.

Prin hotărârea din 3 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, a fost admisă acțiunea parțial.

Au fost încasate din contul SRL „Cereale Căinari” în beneficiul Veronicăi Zapolschi (Cristea) salariul neachitat pentru perioada februarie 2018 - septembrie 2018 în sumă de 54 000,48 de lei, compensația pentru reținerea salariului în sumă de 62 349,68 de lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 10 000 de lei, în total suma de 126 350,16 de lei.

În rest, a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

A fost admisă cerința reclamantei Veronica Zapolschi (Cristea) privind aplicarea măsurii de asigurare și aplicat sechestrul pe bunurile și pe mijloacele bănești din conturile bancare ce aparține pârâtei SRL „Cereale-Căinari”, inclusiv pe bunurile care se află la alte persoane, în limita sumei de 126 350,16 de lei, care vor fi depistate de către executorul judecătoresc.

A fost încasată din contul SRL „Cereale Căinari” în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 3 490,50 de lei.

În susținerea soluției emise, prima instanță a stabilit că SRL „Cereale Căinari” nu a achitat la timp reclamantei salariul, deși era obligată să-l achite în conformitate cu art. 10 alin. (2) lit. h) Codul muncii, și pentru perioada februarie 2018 - septembrie 2018 a acumulat o restanță la plata salariului în sumă de 54 000,48 de lei.

Restanța la plata salariului în sumă de 54 000,48 lei se datorează pârâtei, or aceasta nu a achitat lunar salariul reclamantei.

Prin urmare, a conchis prima instanță că cererea de chemare în judecată depusă de Veronica Zapolschi (Cristea) împotriva SRL „Cereale Căinari” cu privire la încasarea salariului și a compensației pentru reținerea salariului, este întemeiată și urmează a fi admisă, cu încasarea din contul SRL „Cereale Căinari” în beneficiul Veronicăi Zapolschi (Cristea) a salariului neachitat pentru perioada februarie 2018-septembrie 2018 în sumă de 54 000,48 de lei și a compensației pentru reținerea salariului în sumă de 62 349,68 de lei.

Cât privește pretenția privind încasarea prejudiciului moral, prima instanță a considerat că aceasta este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, deoarece însăși admiterea pretențiilor privind încasarea salariului restant și a compensației pentru reținerea salariului constituie prin sine o satisfacție echitabilă pentru orice prejudiciu moral cauzat reclamantei.

Totodată, prima instanță a reținut că cheltuielile de asistență juridică în sumă de 10 000 de lei nu sunt exagerate, fiind necesare și rezonabile, or acestea au fost suportate de reclamantă în legătură examinarea prezentului litigiului, degenerat din nesoluționarea extrajudiciară de către pârâtă a cererii reclamantei din 5 iulie 2019 privind achitarea plăților salariale, ultima fiind determinată să se adreseze instanței

de judecată pentru a-și apăra drepturile sale, angajându-și un avocat, care a prestat servicii de asistență juridică și a participat în toate ședințele de judecată.

Prin decizia din 17 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de SRL „Cereale Căinari” și modificată hotărârea din 3 februarie 2020 a Judecătorei Chișinău sediul Centru în partea încasării cheltuielilor de asistență juridică.

A fost micșorat de la 10 000 de lei până la 3 000 de lei cuantumului cheltuielilor de asistență juridică încasate de la SRL „Cereale Căinari” în beneficiul Veronicăi Zapolschi (Cristea).

În rest, hotărârea din 3 februarie 2020 a Judecătorei Chișinău sediul Centru, a fost menținută.

Au fost încasate din contul SRL „Cereale Căinari” în beneficiul Veronicăi Zapolschi (Cristea) cheltuielile pentru asistență juridică a cauzei în ordine de apel în mărime de 1 000 de lei.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că cuantumului cheltuielilor de asistență juridică încasate de prima instanță nu corespund criteriului necesar și rezonabil, deoarece cauza prezintă un grad redus de complexitate

Astfel, a conchis instanța de apel că cheltuielile de asistență juridică în sumă de 10 000 de lei urmează a fi modificate până la 3 000 de lei, or la materialele cauzei nu a fost prezentată o listă detaliată a actelor și acțiunilor efectuate și timpul lucrat a avocatului.

La 8 februarie 2021, Veronica Zapolschi (Cristea) a declarat recurs împotriva deciziei din 17 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, în partea prin care a fost modificată hotărârea primei instanțe, cu menținerea în această parte a soluției primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel în partea prin care a fost modificată hotărârea primei instanțe, considerând-o în partea contestată neintemeiată și ilegală, deoarece instanța de apel a omis o motivație clară, cu luarea în considerare a circumstanțelor concrete ale cazului dat, pentru a explica, prin prisma normelor legale, diminuarea costurilor pentru serviciile juridice achitate până la această sumă derizorie de 3 000 de lei.

A considerat că nu fost auzită în acest proces, după cum argumentele expuse în referință au fost totalmente neglijate de instanța de apel, fiindu-i încălcate drepturile recunoscute la un proces echitabil, dreptul de a avea o motivație clară la fiecare aspect care a fost abordat de ambele părți nu doar de apelant.

Astfel, instanța de apel eronat a aplicat prevederile art. 94 alin. (1) CPC, fără a ține cont de toate detaliile și circumstanțele cauzei.

La 1 martie 2021, în adresa SRL „Cereale Căinari” a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Veronica Zapolschi (Cristea), cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 178), însă corespondența expediată a fost returnată de către oficiul poștal cu mențiunea „nereclamat” (f. d. 179).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care SRL „Cereale Căinari” să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată la 10 decembrie 2020 la adresa electronică a recurente, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la actele cauzei (f. d. 164).

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 8 februarie 2021 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Veronica Zapolschi (Cristea), completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Veronica Zapolschi (Cristea), nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Veronica Zapolschi (Cristea) urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Veronica Zapolschi (Cristea).
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic